

ПАРНІ СИСТЕМИ ФУНКЦІОНАЛЬНО-ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИХ РІВНЯНЬ З ОБМЕЖЕННЯМИ І МЕТОДИ ЇХ РОЗВ'ЯЗАННЯ*

А. Ю. Лучка

Ин-т математики НАН України

Україна, 01601, Київ 4, вул. Терещенківська, 3

We propose an approach to study even systems of functional-differential equations with restrictions and a control, where solvability of the problem is reduced to finding whether a system of integral equations has a solution. We substantiate the iteration and projective-iteration methods.

Предложен подход к исследованию четных систем функционально-дифференциальных уравнений с ограничениями и управлением, согласно которому совместность рассматриваемой задачи сводится к установлению существования решений системы интегральных уравнений. Обосновано применение к задаче итерационного и проекционно-итеративного методов.

1. Об'єкт дослідження. Парні системи рівнянь виникають при математичному моделюванні процесів, що відбуваються в неоднорідних середовищах. Будемо досліджувати модель, згідно з якою еволюційний процес, що відбувається при $t \in [a, c]$ в одному середовищі і описується системою функціонально-диференціальних рівнянь з керуванням

$$\left(\frac{d}{dt} + P(t)\right)x(t) = u(t) + f(t, x(t), x(\nu(t))), \quad (1)$$

в момент часу $t = c$ переходить у друге середовище, еволюція в якому при $t \in [c, b]$ описується системою функціонально-диференціальних рівнянь вигляду

$$\left(\frac{d}{dt} + Q(t)\right)x(t) = u(t) + g(t, x(t), x(\tau(t))). \quad (2)$$

При цьому припускаємо, що елементи заданих матриць $P(t)$ та $Q(t)$ розмірності $m \times m$ сумовні з квадратом на відрізках $[a, c]$ та $[c, b]$ відповідно, а задані вектор-функції $f : [a, c] \times \mathbb{R}^m \times \mathbb{R}^m \rightarrow \mathbb{R}^m$ та $g : [c, b] \times \mathbb{R}^m \times \mathbb{R}^m \rightarrow \mathbb{R}^m$ такі, що породжувані ними оператори Немицького відображають відповідно простори $L_2([a, c], \mathbb{R}^m)$ та $L_2([c, b], \mathbb{R}^m)$ в себе.

Будемо розглядати випадок, коли керування визначається формулою

$$u(t) = C(t)\lambda, \quad (3)$$

а строго монотонно зростаючі неперервні функції $\nu(t)$ та $\tau(t)$, визначені на $[a, c]$ та $[c, b]$ відповідно, такі, що $\nu(a) = a, \nu(c) \geq \tau(c), \tau(c) \geq a, \tau(b) \leq b$, зокрема $\nu(t) = t, \tau(t) = t - \Delta, \Delta = \text{const} > 0$, причому $\Delta \leq c - a$.

* Підтримано грантом Президії НАН України (тема № 21).

Ставиться задача: знайти вектор-функцію $x(t)$ із класу $W_2^1([a, b], \mathbb{R}^m)$ та вектор $\lambda \in \mathbb{R}^l$ такі, щоб майже скрізь справджувались рівності (1), (2) та обмеження

$$x(a) = \gamma, \quad \int_a^b S(t)x(t)dt = \alpha, \quad (4)$$

де $(m \times l)$ -матриця $C(t)$ та $(l \times m)$ -матриця $S(t)$ із сумовними з квадратом на $[a, b]$ елементами і $\gamma \in \mathbb{R}^m, \alpha \in \mathbb{R}^l$ задані, причому стовпці матриці $C(t)$ лінійно незалежні. Якщо така пара існує, задачу (1)–(4) вважаємо сумісною.

2. Підхід до дослідження сумісності задачі. Питання сумісності задачі (1)–(4) можна звести до питання існування розв'язків системи інтегральних рівнянь. При цьому важливу роль відіграє допоміжна задача

$$\left(\frac{d}{dt} + A(t)\right)x(t) = C(t)\lambda + y(t), \quad (5)$$

$$x(a) = \gamma, \quad \int_a^b S(t)x(t)dt = \alpha, \quad (6)$$

в якій вектор-функція $y \in L_2([a, b], \mathbb{R}^m)$ задана і

$$A(t) = \begin{cases} P(t), & t \in J_1, \\ Q(t), & t \in J_2, \end{cases} \quad (7)$$

де $J_1 = [a, c], J_2 = [c, b]$.

Припустимо, що однорідна задача

$$\left(\frac{d}{dt} + A(t)\right)x(t) = C(t)\lambda, \quad x(a) = 0, \quad \int_a^b S(t)x(t)dt = 0, \quad (8)$$

має лише тривіальний розв'язок. Тоді, використавши методика, розроблену в [1–4], можна встановити існування вектор-функції $h(t)$, вектора σ і матриць $G(t, s)$ та $\Gamma(s)$ розмірності $m \times m$ та $l \times m$ відповідно таких, що єдиний розв'язок неоднорідної задачі (5), (6) зображується формулами

$$x(t) = h(t) + \int_a^b G(t, s)y(s)ds, \quad \lambda = \sigma + \int_a^b \Gamma(s)y(s)ds \quad (9)$$

і справджуються співвідношення

$$\int_a^b G(t, s)C(s)ds = O, \quad I + \int_a^b \Gamma(s)C(s)ds = O, \quad (10)$$

де I – одинична матриця в \mathbb{R}^l .

Введемо до розгляду функцію та вектор-функцію, які визначаються формулами

$$\omega(t) = \begin{cases} \nu(t), & t \in J_1, \\ \tau(t), & t \in J_2, \end{cases} \quad (11)$$

$$F(t, x(t), x(\omega(t))) = \begin{cases} f(t, x(t), x(\nu(t))), & t \in J_1, \\ g(t, x(t), x(\tau(t))), & t \in J_2. \end{cases} \quad (12)$$

За допомогою формул (3), (7), (11), (12) системи рівнянь (1) та (2) можна записати у вигляді

$$\left(\frac{d}{dt} + A(t) \right) x(t) = C(t)\lambda + F(t, x(t), x(\omega(t))). \quad (13)$$

На основі формул (5), (9) і (13) неважко отримати систему інтегральних рівнянь

$$y(t) = F \left(t, h(t) + \int_a^b G(t, s)y(s)ds, h(\omega(t)) + \int_a^b G(\omega(t), s)y(s)ds \right). \quad (14)$$

Із викладеного випливає, що задача (1)–(4) рівносильна системі інтегральних рівнянь (14) в такому сенсі: якщо $y^* \in L_2([a, b], \mathbb{R}^m)$ – розв’язок системи (14), то задача (1)–(4) сумісна і її розв’язок визначається формулами

$$x^*(t) = h(t) + \int_a^b G(t, s)y^*(s)ds, \quad \lambda^* = \sigma + \int_a^b \Gamma(s)y^*(s)ds, \quad (15)$$

і, навпаки, якщо $(x^*(t), \lambda^*)$ – розв’язок задачі (1)–(4), то існує розв’язок системи інтегральних рівнянь (14)

$$y^*(t) = \left(\frac{d}{dt} + A(t) \right) x^*(t) - C(t)\lambda^*. \quad (16)$$

Якщо система рівнянь (14) має єдиний розв’язок, то існує єдиний розв’язок задачі (1)–(4). Таким чином, правильним є наступне твердження.

Теорема 1. *Якщо однорідна задача (8) має лише тривіальний розв’язок, то задача (1)–(4) сумісна тоді і лише тоді, коли існує розв’язок системи інтегральних рівнянь (14). Їх розв’язки пов’язані співвідношеннями (15) та (16).*

Зауваження 1. Якщо однорідна задача (8) з матрицею (7) має нетривіальний розв'язок, то матрицю $A(t)$ можна задати таким чином, щоб неоднорідна задача (5), (6) мала єдиний розв'язок і його можна було б побудувати в явному вигляді порівняно легко. Тоді задачу (1)–(4) також можна звести до системи інтегральних рівнянь вигляду (14), однак у правій частині з'явиться ще додатковий член

$$B(t)h(t) + \int_a^b B(t)G(t,s)y(s)ds, \quad B(t) = \begin{cases} A(t) - P(t), & t \in J_1, \\ A(t) - Q(t), & t \in J_2. \end{cases}$$

3. Лінійна задача. Самостійне значення має лінійна задача

$$\left(\frac{d}{dt} + M(t)\right)x(t) = C(t)\lambda + f(t) + D(t)x(\omega(t)), \quad (17)$$

$$x(a) = \gamma, \quad \int_a^b S(t)x(t)dt = \alpha, \quad (18)$$

в якій функція $\omega(t)$ має вигляд (11), а $(m \times m)$ -матриці $M(t)$ та $D(t)$ із сумовними з квадратом на $[a, b]$ елементами і $f \in L_2([a, b], \mathbb{R}^m)$ є заданими.

Зведемо задачу (17), (18) до системи лінійних інтегральних рівнянь. Для цього вибираємо неперервну на $[a, b]$ $(m \times m)$ -матрицю $A(t)$ таким чином, щоб однорідна задача (8) мала лише тривіальний розв'язок. Запишемо систему (17) у вигляді

$$\left(\frac{d}{dt} + A(t)\right)x(t) = C(t)\lambda + f(t) + B(t)x(t) + D(t)x(\omega(t)),$$

де $B(t) = A(t) - M(t)$, і покладемо

$$y(t) = f(t) + B(t)x(t) + D(t)x(\omega(t)). \quad (19)$$

Тоді задача (17), (18) набере вигляду (5), (6), а її єдиний розв'язок можна знайти за формулами (9). Підставивши першу з них у співвідношення (19), отримаємо

$$y(t) = p(t) + \int_a^b K(t,s)y(s)ds, \quad (20)$$

де

$$p(t) = f(t) + B(t)h(t) + D(t)h(\omega(t)), \quad (21)$$

$$K(t,s) = B(t)G(t,s) + D(t)G(\omega(t),s). \quad (22)$$

Справедливим є очевидне твердження.

Теорема 2. *Якщо спектральний радіус оператора, що фігурує в правій частині системи (20), $\rho(K) < 1$, то існує єдиний розв'язок задачі (17), (18) і його можна побудувати методом послідовних наближень.*

Для отримання конструктивних достатніх умов збіжності доцільно систему (20) в усьому просторі звести до системи інтегральних рівнянь у його підпросторі. Щоб отримати останню систему, введемо оператор ортогонального проектування

$$(\Pi z)(t) := \int_a^b \Pi(t, s)z(s)ds, \quad (23)$$

ядро якого визначається формулою

$$\Pi(t, s) = C(t) \left(\int_a^b C^*(\xi)C(\xi)d\xi \right)^{-1} C^*(s),$$

де $C^*(t)$ – матриця, спряжена до матриці $C(t)$.

За допомогою оператора (23) та першої властивості (10) формулі (9) можна надати вигляду

$$x(t) = h(t) + \int_a^b G(t, s)v(s)ds, \quad (24)$$

де

$$v(t) = y(t) - \int_a^b \Pi(t, s)y(s)ds. \quad (25)$$

Використавши формули (24), (25) та (21), (22), дослідження розв'язуваності системи (20) зведемо до питання існування розв'язків системи

$$v(t) = q(t) + \int_a^b L(t, s)y(s)ds \quad (26)$$

в певному підпросторі простору $L_2([a, b], \mathbb{R}^m)$, де

$$q(t) = p(t) - \int_a^b \Pi(t, s)p(s)ds, \quad (27)$$

$$L(t, s) = K(t, s) - \int_a^b \Pi(t, \xi) K(\xi, s) d\xi. \quad (28)$$

Зауваження 2. Дослідження розв'язуваності системи нелінійних рівнянь (14) таким же способом також можна звести до питання існування розв'язків системи інтегральних рівнянь, аналогічної системі (26), у певному підпросторі.

4. Проекційно-ітеративний метод. До задачі (1)–(4) можна застосувати наближені методи, зокрема методи проекційно-ітеративного типу. Суть проекційно-ітеративного методу полягає в тому, що для побудови наближених розв'язків використовуються ідеї як проекційних, так і ітераційних методів.

Нехай наближення $(x_{k-1}(t), \lambda_{k-1})$ уже побудовано, отже, відома також вектор-функція $y_{k-1}(t)$. Тоді знаходимо вектор-функції

$$z_k(t) = x_{k-1}(t) + \delta_k(t), \quad (29)$$

$$y_k(t) = F(t, z_k(t), z_k(\omega(t))), \quad (30)$$

використовуючи при цьому формулу (12), і наступне наближення визначаємо із задачі

$$\left(\frac{d}{dt} + A(t) \right) x_k(t) = C(t)\lambda_k + y_k(t), x_k(a) = \gamma, \quad (31)$$

$$\int_a^b S(t)x_k(t)dt = \alpha. \quad (32)$$

Поправку шукаємо у вигляді

$$\delta_k(t) = W(t)\mu_k, \quad (33)$$

де $(m \times n)$ -матриця $W(t)$ визначається із допоміжної задачі

$$\left(\frac{d}{dt} + A(t) \right) W(t) = C(t)E + \Phi(t), \quad (34)$$

$$W(a) = O, \quad \int_a^b S(t)W(t)dt = O, \quad (35)$$

а невідомий вектор $\mu_k \in \mathbb{R}^n$ — з умови

$$\int_a^b \Psi(t) (y_k(t) - y_{k-1}(t) - \Phi(t)\mu_k) dt = 0. \quad (36)$$

У формулах (34)–(36) стала $(l \times n)$ -матриця E є шуканою і $(m \times n)$ -матриця $\Phi(t)$ та $(n \times m)$ -матриця $\Psi(t)$ із сумовними з квадратом на $[a, b]$ елементами задані, причому стовпці матриці $\Phi(t)$ та рядки матриці $\Psi(t)$ лінійно незалежні і справджується важлива умова

$$\int_a^b \Psi(t)C(t)dt = O. \quad (37)$$

Початкове наближення $(x_0(t), \lambda_0)$ визначаємо із задачі (31), (32) при $k = 0$ і заданій вектор-функції $y_0(t)$.

На основі співвідношень (29), (30), (33) і (36) для визначення невідомого вектора $\mu_k \in \mathbb{R}^n$ отримуємо систему нелінійних алгебраїчних рівнянь. Знайшовши її розв'язок, точний чи наближений, і розв'язавши задачу (31), (32), отримуємо шукане наближення.

За припущення, що однорідна задача (8) має лише тривіальний розв'язок, метод (29)–(37) зводиться до проекційно-ітеративного методу стосовно системи інтегральних рівнянь (14), умови збіжності якого висвітлено в низці праць, зокрема в [5] (§ 4, 16). Справді, за цього припущення задачі (31), (32) і (34), (35) мають єдині розв'язки

$$x_k(t) = h(t) + \int_a^b G(t, s)y_k(s)ds, \quad \lambda_k = \sigma + \int_a^b \Gamma(s)y_k(s)ds, \quad (38)$$

$$W(t) = \int_a^b G(t, s)\Phi(s)ds, \quad E = \int_a^b \Gamma(s)\Phi(s)ds. \quad (39)$$

Використовуючи формули (38), (39) та (33), співвідношення (29) записуємо у вигляді

$$z_k(t) = h(t) + \int_a^b G(t, s)(y_{k-1}(s) + \Phi(s)\mu_k)ds. \quad (40)$$

Підставляючи тепер (40) у (30) і враховуючи умову (36), приходимо до висновку, що послідовність $\{y_k(t), k \geq 1\}$ справді побудована за проекційно-ітеративним методом стосовно системи інтегральних рівнянь (14).

Зауваження 3. Окремим випадком запропонованого методу, коли $\delta_k(t) = 0$ при всіх k , є ітераційний метод, згідно з яким послідовні наближення до шуканого розв'язку задачі (1)–(4) будуються за формулами

$$y_k(t) = F(t, x_{k-1}(t), x_{k-1}(\omega(t))), \quad (41)$$

$$\left(\frac{d}{dt} + A(t)\right)x_k(t) = C(t)\lambda_k + y_k(t), \quad (42)$$

$$x_k(a) = \gamma, \quad \int_a^b S(t)x_k(t)dt = \alpha. \quad (43)$$

Ітераційний метод (41)–(43) за допомогою формул (38) очевидним чином зводиться до методу послідовних наближень для системи інтегральних рівнянь (14), умови збіжності та оцінки похибки якого відомі.

Зауваження 4. У випадку лінійної задачі (17), (18) для визначення вектора μ_k , як це встановлено в [6], отримуємо систему лінійних алгебраїчних рівнянь

$$\Lambda\mu_k(t) = \int_a^b \Psi(t)\varepsilon_k(t)dt, \quad (44)$$

де

$$\Lambda = \int_a^b \Psi(t)(\Phi(t) - B(t)W(t) - D(t)W(\omega(t)))dt, \quad (45)$$

$$\varepsilon_k(t) = f(t) + B(t)x_{k-1}(t) + D(t)x_{k-1}(\omega(t)) - y_{k-1}(t). \quad (46)$$

5. Приклад. Розглянемо просту парну задачу з обмеженням

$$\frac{d}{dt}x(t) = \lambda + 1 - 2t^3 + 3\sqrt{t} + x(t^2), \quad t \in J_1, \quad (47)$$

$$\frac{d}{dt}x(t) = \lambda - 2 - 3\sqrt{t-1} + x(t) + x(t-1), \quad t \in J_2, \quad (48)$$

$$x(0) = 1, \quad \int_0^2 x(t)dt = 4, \quad J_1 = [0, 1], \quad J_2 = [1, 2], \quad (49)$$

і зведемо її до інтегрального рівняння. Для цього запишемо її у вигляді

$$\frac{d}{dt}x(t) = \lambda + y(t), \quad x(0) = 1, \quad \int_0^2 x(t)dt = 4, \quad (50)$$

$$y(t) = \begin{cases} 1 - 2t^3 + 3\sqrt{t} + x(t^2), & t \in J_1, \\ -2 - 3\sqrt{t-1} + x(t) + x(t-1), & t \in J_2. \end{cases} \quad (51)$$

Розв'язавши задачу (50), отримаємо

$$x(t) = 1 + t + \int_0^t y(s)ds + t \int_0^2 \left(\frac{s}{2} - 1\right) y(s)ds, \quad \lambda = 1 + \int_0^2 \left(\frac{s}{2} - 1\right) y(s)ds,$$

або, ввівши позначення

$$\Gamma(s) = \frac{s}{2} - 1, \quad G(t, s) = \theta(t - s) + t\Gamma(s), \quad (52)$$

$$x(t) = 1 + t + \int_0^2 G(t, s)y(s)ds, \quad \lambda = 1 + \int_0^2 \Gamma(s)y(s)ds, \quad (53)$$

де $\theta(t - s)$ – функція Хевісайда.

Якщо підставити перший вираз (53) у формулу (51), то отримаємо інтегральне рівняння

$$y(t) = \begin{cases} 2 + t^2 - 2t^3 + 3\sqrt{t} + \int_0^2 G(t^2, s)y(s)ds, & t \in J_1, \\ 32t - 1 - 3\sqrt{t-1} + \int_0^2 (G(t, s) + G(t-1, s))y(s)ds, & t \in J_2, \end{cases} \quad (54)$$

тобто рівняння (20), у якому

$$p(t) = \begin{cases} 2 + t^2 - 2t^3 + 3\sqrt{t}, & t \in J_1, \\ 2t - 1 - 3\sqrt{t-1}, & t \in J_2, \end{cases} \quad K(t, s) = \begin{cases} G(t^2, s), & t \in J_1, \\ G(t, s) + G(t-1, s), & t \in J_2. \end{cases} \quad (55)$$

Неважко перевірити безпосередніми обчисленнями, що функція

$$y^*(t) = \begin{cases} 2 + 3\sqrt{t}, & t \in J_1, \\ 2 - 3\sqrt{t-1}, & t \in J_2, \end{cases} \quad (56)$$

є розв'язком інтегрального рівняння (54). Отже, використавши формули (53) та (56), отримаємо розв'язок задачі (47)–(49)

$$\lambda^* = 1 + \int_0^2 \Gamma(s)y^*(s)ds = -2, \quad (57)$$

$$x^*(t) = 1 + t + \int_0^2 G(t, s)y^*(s)ds = \begin{cases} 1 + 2t\sqrt{t}, & t \in J_1, \\ 3 - (2t - 2)\sqrt{t-1}, & t \in J_2. \end{cases} \quad (58)$$

Зауважимо, що інтегральне рівняння (54) в усьому просторі за допомогою формул (27), (28) та (23), (52), (55) можна звести до інтегрального рівняння вигляду (26) у підпросторі.

Застосуємо до задачі (47)–(49) ітераційний метод (41)–(43), згідно з яким наближення до шуканого розв'язку, з урахуванням співвідношень (50), (51) будуються за формулами

$$y_k(t) = \begin{cases} 1 - 2t^3 + 3\sqrt{t} + x_{k-1}(t^2), & t \in J_1, \\ -2 - 3\sqrt{\tau} + x_{k-1}(t) + x_{k-1}(\tau), & t \in J_2, \end{cases} \quad (59)$$

$$\frac{d}{dt}x_k(t) = \lambda_k + y_k(t), \quad x_k(0) = 1, \quad \int_0^2 x_k(t)dt = 4. \quad (60)$$

Тут і в подальшому $\tau = t - 1$.

Нехай

$$y_0(t) = \begin{cases} 1 - 2t^3 + 3\sqrt{t}, & t \in J_1, \\ -2 - 3\sqrt{\tau}, & t \in J_2, \end{cases} \quad (61)$$

тоді початкове наближення знаходимо із задачі

$$\frac{d}{dt}x_0(t) = \lambda_0 + y_0(t), \quad x_0(0) = 1, \quad \int_0^2 x_0(t)dt = 4. \quad (62)$$

Розв'язавши задачу (62) із урахуванням (61), отримаємо початкове наближення

$$\lambda_0 = \frac{1}{20}, \quad x_0(t) = \frac{1}{20} \begin{cases} 20 + 21t - 10t^4 + 40t\sqrt{t}, & t \in J_1, \\ 71 - 39\tau - 40\tau\sqrt{\tau}, & t \in J_2. \end{cases} \quad (63)$$

Продовживши обчислення за формулами (59), (60), можна знайти послідовність наближених розв'язків. На її побудові не зупиняємось, оскільки нас цікавить поведінка похибки

$$\Delta_k(t) = x_k(t) - x^*(t), \quad \beta_k = \lambda_k - \lambda^*, \quad (64)$$

яку, беручи до уваги формули (60), (50), (59), (51) та (64), визначаємо із задачі

$$\frac{d}{dt}\Delta_k(t) = \beta_k + w_k(t), \quad \Delta_k(0) = 0, \quad \int_0^2 \Delta_k(t)dt = 0, \quad (65)$$

$$w_k(t) = \begin{cases} \Delta_{k-1}(t^2), & t \in J_1, \\ \Delta_{k-1}(t) + \Delta_{k-1}(\tau), & t \in J_2. \end{cases} \quad (66)$$

Початкова похибка нам відома, оскільки відомі точний розв'язок (57), (58) і початкове наближення (63), тобто

$$\beta_0 = \frac{41}{20}, \quad \Delta_0(t) = \frac{1}{20} \begin{cases} 21t - 10t^4, & t \in J_1, \\ 11 - 39\tau, & t \in J_2. \end{cases} \quad (67)$$

Її можна також знайти із задачі (65) при $k = 0$, задаючи

$$w_0(t) = \begin{cases} -1 - 2t^3, & t \in J_1, \\ -4, & t \in J_2. \end{cases} \quad (68)$$

Отже, ми визначили за методом (65), (66) ще три наступні послідовні похибки в явному вигляді, а їх затухання видно із таблиці.

t	$\Delta_0(t)$	$\Delta_1(t)$	$\Delta_2(t)$	$\Delta_3(t)$	$x_1(t)$	$x_2(t)$
0,25	0,2606	-0,0551	0,0030	-0,0009	-0,0045	-0,0002
0,5	0,4938	-0,0775	-0,0013	-0,0015	-0,0152	-0,0006
0,75	0,6293	-0,0383	-0,0148	-0,0022	-0,0145	-0,0026
1	0,5500	0,0521	-0,0168	-0,0068	0,0227	-0,0036
1,25	0,0625	0,1008	0,0005	-0,0092	0,0296	0,0045
1,5	-0,4250	0,0903	0,0123	-0,0050	-0,0008	0,0064
1,75	-0,9125	0,0060	0,0144	0,0089	-0,0168	-0,0011
2	-1,4000	-0,1903	0,0001	0,0410	0,0094	-0,0046
β, λ	2,0500	-0,2424	0,0169	-0,0042	-0,0134	-0,0009

Проілюструємо застосування проекційно-ітеративного методу до задачі

$$\frac{d}{dt}x(t) = \lambda + \begin{cases} x(t^2), & t \in J_1, \\ x(t) + x(\tau), & t \in J_2, \end{cases} \quad (69)$$

$$x(0) = 0, \quad \int_0^2 x(t)dt = 0. \quad (70)$$

За початкове наближення візьмемо $\lambda_0 = \beta_0$, $x_0(t) = \Delta_0(t)$. Тоді наближені розв'язки, побудовані за проекційно-ітеративним методом (29)–(37) стосовно задачі (69), (70), означатимуть похибку наближених розв'язків задачі (47)–(49), знайдених за цим же проекційно-ітеративним методом.

Нехай $n = 1$ і $\Phi(t) = 6t$, $\Psi(t) = t - 1$, тоді, оскільки $C(t) = 1$, $A(t) = 0$, умова (37) виконується, а задача (34), (35) зведеться до задачі

$$\frac{d}{dt}W(t) = E + 6t, \quad W(0) = 0, \quad \int_0^2 W(t)dt = 0,$$

розв'язком якої є функція $W(t) = 3t^2 - 4t$. Після цього визначаємо функцію

$$\eta(t) = \begin{cases} W(t^2), & t \in J_1, \\ W(t) + W(\tau), & t \in J_2, \end{cases} = \begin{cases} 3t^4 - 4t^2, & t \in J_1, \\ 6\tau^2 - 2\tau - 1, & t \in J_2, \end{cases} \quad (71)$$

а за формулою (45) обчислюємо

$$\Delta = \int_0^2 \Psi(t)(\Phi(t) - \eta(t))dt = \frac{103}{30}.$$

Побудуємо перше наближення. Для цього спочатку за проекційним методом знаходимо функцію

$$z_1(t) = x_0(t) + \mu_1(3t^2 - 4t). \quad (72)$$

Згідно з цим методом для визначення параметра μ_1 потрібно сформулювати систему (44) і знайти її розв'язок. Праву частину системи обчислюємо за допомогою формули (46), тобто будуюмо функцію

$$v_1(t) = \begin{cases} x_0(t^2), & t \in J_1, \\ x_0(t) + x_0(\tau), & t \in J_2, \end{cases} = \frac{1}{20} \begin{cases} 21t^2 - 10t^8, & t \in J_1, \\ 11 - 10\tau^4 - 18\tau, & t \in J_2, \end{cases} \quad (73)$$

і нев'язку

$$\varepsilon_1(t) = v_1(t) - y_0(t) = \frac{1}{20} \begin{cases} 20 + 21t^2 + 40t^3 - 10t^8, & t \in J_1, \\ 91 - 10\tau^4 - 18\tau, & t \in J_2, \end{cases}$$

де $y_0(t) = w_0(t)$. Виконавши обчислення, отримаємо

$$\frac{103}{30}\mu_1 = \frac{871}{720}, \quad \mu_1 = \frac{871}{2472}.$$

Після цього перше наближення знаходимо за ітераційним методом, тобто виконуємо ітерацію

$$y_1(t) = \begin{cases} z_1(t^2), & t \in J_1, \\ z_1(t) + z_1(\tau), & t \in J_2, \end{cases} = v_1(t) + \mu_1\eta(t) \quad (74)$$

і шукане наближення визначаємо із задачі

$$\frac{d}{dt}x_1(t) = \lambda_1 + y_1(t), \quad x_1(0) = 0, \quad \int_0^2 x_1(t)dt = 0. \quad (75)$$

Розв'язавши задачу (75) із урахуванням формул (71)–(74), отримаємо

$$\lambda_1 = -0,01334,$$

$$x_1(t) = \begin{cases} -0,01334 - 0,11979t^3 + 0,21141t^5 - 0,05556t^9, & t \in J_1, \\ 0,02272 + 0,18432\tau - 0,80235\tau^2 + 0,70469\tau^3 - 0,1\tau^5, & t \in J_2. \end{cases}$$

Таким же способом можна побудувати друге наближення. Відхилення побудованих наближень від нуля видно з двох останніх стовпців таблиці.

1. Лучка А. Ю. Методи розв'язання рівнянь з обмеженнями і проєкційно-ітеративний метод Ю.Д. Соколова // Укр. мат. журн. — 1996. — **48**, № 11. — С. 1501–1509.
2. Лучка А. Ю. Проєкційно-ітеративний метод для диференціальних рівнянь з обмеженнями // Нелінійні коливання. — 2002. — **5**, № 4. — С. 465–488.
3. Лучка А. Ю., Кучерук Т. А. Ітераційний метод побудови розв'язків лінійних рівнянь з обмеженнями // Укр. мат. журн. — 2002. — **54**, № 4. — С. 472–482.
4. Лучка А. Ю., Ферук В. А. Проєкційно-ітеративний метод для систем диференціальних рівнянь із загалюванням та обмеженнями // Нелінійні коливання. — 2003. — **6**, № 2. — С. 206–232.
5. Лучка А. Ю. Проєкционно-итеративные методы. — Киев: Наук. думка, 1993. — 288 с.
6. Лучка А. Ю. Методи розв'язування систем функціонально-диференціальних рівнянь з обмеженнями // Крайові задачі для диференціальних рівнянь: Зб. наук. пр. — Чернівці: Прут, 2006. — Вип. 13. — С. 134–152.

Одержано 09.10.2006